

[Ragnhild Andersen.]

efter 3—4 års forløb indstiller hjælpen og meddeler patienten, at helbredelse ikke kan opnås, hvorefter patienten må gå betydeligt ned i indtægt. Det er jo det, der sker, når man har en maksimumsgrænse. Når det konstateres, at patienten ikke kan helbredes, henvises han til at nøjes med invaliderenten. Invaliderenten giver i forvejen ikke en forsvarlig basis for livsunderholdet, og forholdet stiller sig naturligvis endnu dårligere for tuberkuløse end for andre mennesker. Når maden bliver ringere for den tuberkuløse, for hans hustru og hans børn — og det bliver den jo, når indtægten går ned —, vil smittefarene blive stor for patientens omgivelser. Derfor vil jeg mene, at selv den foreslåede forbedring næppe vil være tilstrækkelig til bekæmpelse af den både farlige og smittefarlige sygdom, som tuberkulosen er.

Der er blevet stillet det spørgsmål til ministeren af ordføreren for forslagsstillerne, hvordan loven fortolkes overfor dem, der efter at have været i arbejde i en periode påny bliver syge og påny må til behandling for at blive helbredt. Jeg går ud fra, at loven fortolkes, som den ærede ordfører opfattede det, så at en sådan patient, der skal til fornyet behandling, påny kommer ind under bestemmelsen om hjælp i 2 år, maksimum 4 år.

Med disse bemærkninger tilsiger sig mit partis støtte til lovforslagets gennemførelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg har med meget stor glæde bemærket den tilslutning lovforslaget har fået.

Jeg har noteret mig de spørgsmål, der er stillet, og jeg skal vende tilbage til dem under den udvalgsbehandling, som jeg forstår lovforslaget vil blive underkastet, og ved anden behandling af sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Mørk): Jeg vil gerne takke for den velvilje, der fra alle sider er vist lovforslaget. Som jeg sagde i mit første indlæg, er der enkeltheder, som det vil være rigtigst at drøfte i et udvalg.

Den ærede kommunistiske ordfører ønskede, forstod jeg, at gå noget længere, end lovforslaget anviser. Jeg vil gerne hertil sige,

at såvidt jeg ved — jeg har i hvert fald fået den opfattelse —, har loven i sin nuværende form, bortset fra de tidsfrister, som vi nu foreslår ændret, stort set virket tilfredsstillende; men der kan selvfølgelig være problemer, og jeg går ud fra, at de vil blive drøftet i det udvalg, jeg vil foreslå nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Mørk: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der er udtalt ønske om, at valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte, må finde sted allerede i indeværende møde, udbeder jeg mig tingets samtykke til valgets foretagelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende forsorgen i anledning af tuberkulose, leddegigt, kræft m. v.) [af Mørk m. fl.].

Valgt blev: *Mørk, Kaj Andresen, M. Larsen, Viola Nørlov, Th. Poulsen, Smørum, Strøm, Holmberg, Marius Buhl, Krogh, Gottschalck-Hansen, Poul Claussen, Hans Thyge Jacobsen, Svend Jørgensen og Evald Christensen.*

Man gik derpå tilbage til punkt 1 på dagsordenen:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til beslutning af folkettinget angående ændringer i forsvarrets ordning (af Viggo Starcke m. fl.).